

[Kalnæs]

gen, og det er nok et af de punkter, hvorpå jeg virkelig vil kritisere energiministerens hidtidige holdning over for naturgasprojektet, nemlig at man har lagt meget stor vægt på netop de to ting og ikke på, om det energioekonomisk var mere rimeligt at gøre det på en anden måde. Jeg synes, det er rimeligt, at man prøver at få en god forrentning af naturgasprojektet, men jeg synes ikke, at det skal være det overordnede mål, som gør, at man spilder energi rundt omkring, og det mener jeg er det, der har kunnet være tale om.

Det betyder også, når vi kommer ind i sådan noget som regionalisering, som vi var lidt inde på, at har man mulighed for lokalt at bruge overskudsvarme eller vedvarende energi, skal man selvfølgelig gøre det, selv om man har naturgas i området. Det kan ikke være god politik at brænde naturgassen af, hvis man har noget andet lokalt, som kan bruges i stedet for.

Som sagt er vi meget indstillet på at arbejde med forslaget i udvalget, og vi er også parate til at ændre på det. Det væsentlige for os er, at vi får den bedst mulige udnyttelse af energien, og at vi sikrer, at selv om man har den lokale medbestemmelse, og selv om den bliver brugt til at engagere folk mere, kan den godt hænge sammen med landsplanlægningen.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det er kun nogle enkelte af hr. Kalnæs' bemærkninger, jeg vil kommentere nærmere.

Der er spørgsmålet om, hvad man skal gøre og ikke gøre i en kommune i forhold til det med at få tilført fossile brændsler udefra. Hr. Kalnæs nævner halm som noget, der er vedvarende energi, lokalt rigtigt osv., men hvis ikke halm er fossilt brændsel, ved jeg ikke, hvad det er, og det illustrerer, at der er en sammenhæng mellem en kommunes varmesituation og de projekter, der gennemføres dér, og så omverdenen. Det er muligt, at man kan lave nogle landsbyløsninger. Vi er i ministeriet involveret i et projekt i Nysted, hvor man kan sige, at der inden for kommunen er en halmbalance, som muliggør, at en del af kommunen kan køre med et lille halmfyr med en slags fjernvarmesystem. Men her er vi også inde på det, som jeg tidligere har nævnt i debatten her i dag, at fremme af

vedvarende energi i nye små kollektive forsyningssystemer i landsbyer osv. kun kan ske effektivt og tilstrækkelig hurtigt ud fra landets og de pågældende borgeres interesser, hvis vi bruger de planlægningsredskaber, vi har i hænde. Der er altså akkurat lige så meget behov for en rationel varmeplanlægning med henblik på at fremme vedvarende energis andel, som der er brug for den, når det drejer sig om de store og stærkt omdiskuterede projekter med kraftvarmeudbygning osv.

Når hr. Kalnæs angiver som sit indtryk, at man i administrationen af varmeplanlægningen lader naturgassen gå forud for lokal anvendelse af den overskudsvarme, der måtte være lokalt, er det ikke rigtigt. Den gennemgående prioritering er, at hvis man har en lokal overskudsvarme fra en virksomhed eller en anden eksisterende varmekilde, affaldsforbrændingsanlæg eller et eksisterende kraftværk, der økonomisk rimeligt kan bringes til at dække et lokalt forsyningsområde, er det noget, der går forud for at lægge naturgas ned i et bestemt område.

Det er den områdeafgrænsningsfilosofi, der har været lagt til grund, da folketinget vedtog loven om varmforsyning for snart 3 år siden, og det er nøjagtig den samme filosofi, der forfølges den dag i dag.

Når vi ser på disse områdeafgrænsninger og de procenter af det samlede varmemarked, der skal opvarmes på den ene og den anden og den tredje måde, har der i tiden siden da været en udvikling i retning af en øget markedsandel for overskudsvarmeanvendelse i forhold til det, man startede med dengang, og det er konkrete afgørelser. Jeg vil inderligt på mine grædende knæ bede folketinget om, at vi fastholder det som konkrete afgørelser, som skal ske ud fra en teknisk og økonomisk belysning i de enkelte tilfælde og ikke som produkt af en almen politisk afgørelse her i salen. Jeg mener, det er for alvorligt til, at vi bør lade det foregå på andre måder end dem, der ligger i loven, og sådan som det foregår nu.

Så vil jeg til hr. Kalnæs' spørgsmål om, hvor kollisionen kan komme ind i billedet, gentage, at hvis man laver en lovtekst, som siger, at der skal lægges afgørende vægt på den lokale medbestemmelse, når kommunen, amtet og staten skal tage stilling til disse varmeplaner, vil der være skabt en uklarhed om, hvorvidt en godkendelse af en varmeplan er